

Ultreia 125 april 2022

IN DEZE ULTREIA:

01. Van de redactie
02. Impressie bijeenkomst 19 maart
03. Nieuw beleidsplan 2022 – 2026
04. Toch een cantiga uit Villalcázar de Sirga!
05. Regio-commissie Bollenstreek-Rijnland zoekt versterking!
06. Vacatures Financiële Commissie
07. Hoe vind jij je fietsroute (of niet?)
08. In Memoriam Hans Burgman, Mill Hill missionaris
09. Hans Burgman en 'Pelgrims in Afrika'
10. Conques-excursie gemist? Nieuwe kans!
11. Voorjaarsbijeenkomst 'warm bad'
12. Jacobskapel Nijmegen
13. Dobbelsteen wijst Santiago aan
14. Karakters op weg
15. Klooster! over pelgrimeren
16. Stempelpunt in Zwolle geopend
17. Regio Fryslân: docenten op pelgrimspad
18. Laatste kans: in de voetsporen van Geert Groote
19. Nieuwe podcasts op Camino NL
20. Zo waardevol is je bijdrage aan Ultreia:
21. Colofon

Van de redactie

In de loop der tijd verzochten enkele Ultrialezers ons om de nieuwsbrief ook weer als PDF beschikbaar te maken. Aan dat verzoek voldoen we nu; zelfs met terugwerkende kracht vanaf nummer 108. De PDF is te downloaden via een icoontje in de kop; zo kunnen onze lezers met een visuele beperking weer alle mogelijkheden benutten die een PDF ze biedt.

Maar ... door de omzetting in een ander formaat gaat de opmaak van de Ultréia volledig verloren. Dus we verzoeken je vriendelijk maar dringend om de PDF niet te gebruiken om de Ultréia af te drukken. Om het milieu en onze bossen te sparen en ook een beetje omdat het zo jammer is van de fraaie opmaak waar José en ik onze energie in steken.

Het is vreemd om mijn redactioneel zo zakelijk te beginnen, maar ook fijn, want het schrijven van een passende opening valt me zwaar.

Zelden heb ik me zo verscheurd gevoeld. Ik scroll door Facebook en zie tal van blijde pelgrims en aspirant pelgrims. Ze verheugen zich op hun camino of schrijven over hun wederwaardigheden onderweg. Ik scroll verder en lees dat een vriendin in Oekraïne zojuist haar moeder met haar pleegkind en al haar huisdieren vanuit Dnipro heeft geëvacueerd naar een klein huisje in een veilig geachte uithoek van het land. Er tussendoor hoor ik dat onze Oekraïense gasten het nieuws uit hun vaderland volgen en bellen met opa en oma. Ze missen elkaar zo ...

Wat zou ik nú graag zeggen – zoals zo vaak onderweg – ‘Het komt goed’. Maar dan is daar die ontroostbare jarige die zijn moeder en vrienden zo mist. En bij wie ik ineens denk: aan de andere kant van het front staan net zulke jochies als jij ...

Dat ik in deze hectiek deze Ultréia mocht redigeren, heeft me enorm getroost. Er is nog altijd ook een andere wereld: die van pelgrims die er zijn voor elkaar, vol vertrouwen op pad gaan en in elk opzicht ‘samen een stukje oplopen’.

Francine van den Bergh,
pelgrim in hart en nieren en hospitalero in eigen huis

Impressie bijeenkomst 19 maart

Hans Goeman verwelkomde iedereen en gaf een toelichting op de opzet van deze bijeenkomst. Het was de eerste keer dat die op deze manier werd georganiseerd. Wat was hier anders aan? Eind 2020 besloot het bestuur, na een pilot van twee jaar, dat de voorjaarsbijeenkomsten door het bestuur zullen worden georganiseerd en de

najaarsbijeenkomsten door de regio's. Bij de voorjaarsbijeenkomsten-nieuwe-stijl krijgen de verschillende onderdelen van het Genootschap de ruimte om zich te presenteren. Bij de najaarsbijeenkomsten krijgen de regio's meer vrijheid voor de invulling van het programma daarvan.

In de aanloop naar deze voorjaarsbijeenkomst is vaak getwijfeld over de omvang; dit in relatie tot de coronamaatregelen en de onzekerheid daarover. Uiteindelijk is gekozen voor deze beperkte opzet in de Jacobikerk. Deze bijeenkomst zal nader worden geëvalueerd en de resultaten hiervan zullen worden besproken met de regio's en worden gepubliceerd in de Ultreia.

De opzet van de ALV was ook anders. Bij het onderdeel 'Wat houdt ons bezig als Genootschap' gaf iedere portefeuillehouder een eigen toelichting. Hierdoor werd dit onderdeel veel levendiger en ontstond er meer interactie. Daarentegen duurde de ALV langer dan gepland en het was merkbaar dat de aanwezigen moeite hadden om de aandacht erbij te houden.

Tijdens de bijeenkomst werd ook duidelijk dat het samengaan van een tweetal activiteiten in de grote ruimte van de Jacobikerk niet goed werkte. Dit omdat er te veel geroezemoes was bij de informatiemarkt, wat weer storend was voor de andere activiteit. Verder waren de sheets bij de presentaties niet altijd goed leesbaar.

De opkomst met 270 leden was goed, zeker gezien het beperkte programma, en de sfeer was ongedwongen en ouderwets gezellig.

Ook leven er genoeg ideeën om bij een volgende bijeenkomst tot verbeteringen te komen.

Nieuw beleidsplan 2022 – 2026

Nieuw bestuurslid Janneke Schievink heeft de portefeuille Beleid en Innovatie overgenomen van haar voorgangster Julie Merks. Julie heeft uit de regio's en werkgroepen al veel input gekregen voor het nieuwe beleidsplan.

Recentelijk heeft het bestuur met een helikopterblik gekeken naar de doelstelling van het Genootschap: waar we voor staan en welke nieuwe ontwikkelingen er op ons afkomen.

De input uit deze bestuursdiscussie wordt eveneens meegenomen in het nieuwe beleidsplan. Zodra het concept beleidsplan gereed is, wordt het met de regio's en werkgroepen besproken. Het doel is om het nieuwe beleidsplan te presenteren tijdens de najaarsbijeenkomst.

Toch een cantiga uit Villalcázar de Sirga!

In de Jacobsstaf van maart 2022, die onlangs verscheen, staat een artikel van mijn hand onder de titel Oude Spaanse liederen ter ere van Maria. Hierin schrijf ik over een nieuwe CD van de Cantigas de Santa María, mijn favoriete pelgrimsmuziek.

De meer dan vierhonderd cantigas vormen één van de grootste verzamelingen liederen uit de westerse middeleeuwse literatuur. Twaalf ervan zijn gewijd aan Santa María la Blanca van Villalcázar de Sirga. In de herberg van dat dorp, waarvan de naam ook vaak wordt ingekort tot Villalsirga, werkte ik als hospitalero. Op de nieuwe CD waarover ik schreef is, tot mijn spijt, geen van deze twaalf liederen opgenomen.

In mijn artikel had ik graag verwezen naar een plaats waar wél een van de liederen uit Villalsirga te beluisteren zou zijn. Maar ik kon er geen vinden. Pas toen de Jacobsstaf al bij de drukker lag, stuitte ik bij toeval op Cantiga 278 uit mijn favoriete Spaanse dorp, een cantiga over de blinde pelgrims, opgenomen door Eduardo Paniagua.

Je kunt deze cantiga beluisteren op youtube via een klik op de knop 'Beluister Cantiga 278' hieronder. Als je het artikel in Jacobsstaf 133 nog eens wilt teruglezen, kan dat ook (mits je bent ingelogd) via de onderste gele knop.

Ad Gruijters

Regio-commissie Bollenstreek-Rijnland zoekt versterking!

Wij zoeken enthousiaste pelgrims die onze regio-commissie willen versterken! De werkzaamheden bestaan uit de volgende zaken:

- het uitzetten van onze maandelijkse regio-wandelingen;
- het organiseren van een voor- en najaarsbijeenkomst;
- het verder uitwerken/realiseren van Pelgrimeren voor de Jeugd;
- het organiseren van een wandelweekend in het najaar;
- het ondersteunen van onze Stempelpost in het Rosenstock Huessy Huis in Haarlem;
- het ontwikkelen van nieuwe activiteiten;
- het uitbrengen van een nieuwsbrief;
- aanwezigheid tijdens regio-commissie vergaderingen (ca. 3 x per jaar).

Is jullie nieuwsgierigheid gewekt en zijn er vragen over de werkzaamheden als regio-commissie lid?

Schroom niet, neem vrijblijvend contact op met:

Willem de Jong – telefoon 0252 232497

Wil van Rhooon – telefoon 06 43779755

Vacatures Financiële Commissie

Dringende oproep: het Huishoudelijk Reglement schrijft voor dat de Financiële Commissie drie leden moet tellen. Op dit moment hebben we er slechts één, dus we zijn dringend op zoek naar twee nieuwe leden.

Financiële achtergrond vereist

We zoeken vrijwilligers met een gedegen financiële achtergrond en (professionele) ervaring met het controleren van financiële administraties. Het zwaartepunt van de werkzaamheden ligt in de maanden februari en maart.

In die periode controleert de Financiële Commissie jaarlijks namens de leden de financiële administratie en de jaarrekening van de vereniging Nederlands Genootschap van Sint Jacob.

Heb je de nodige kennis en wil je ons Genootschap in deze functie ondersteunen, meld je aan! Stuur een mail aan Financiële Commissie (via de gele knop). Doe dat bij voorkeur vóór 30 juni 2022.

We hopen op veel reacties, zodat de Financiële Commissie een selectie kan maken uit de aangemelde kandidaten. Tijdens de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering in november, legt de Financiële Commissie een voorstel tot hun benoeming voor aan de leden.

Hoe vind jij je fietsroute (of niet?)

Met de antwoorden op die vraag wil de fietsredactie van het Genootschap op de website meer aandacht besteden aan dit onderwerp. We raadpleegden al enkele experts op het gebied van navigatietechniek, maar de fietsers zelf zijn natuurlijk de echte ervaringsdeskundigen! Daarom zijn we zeer benieuwd naar jullie ervaring: met GPS, smartphone, routeboekjes/kaarten of combinaties van deze middelen.

Met jullie ervaringen kunnen we er een mooi item van maken op de website en nieuwe fietspelgrims voorzien van professionele én ervaringsinformatie.

Van GPS naar gele pijl

Het GPS-gebruik neemt toe, maar is niet altijd een succes. Ooit vertrok ik uit Sevilla met een gloednieuwe GPS waarin ik de volledige track van de Camino de la Plata had geïnstalleerd. Dacht ik ... Behalve de kaart stond er niets in! Gelukkig had ik ook een routeboekje bij me; daarmee – en met de gele pijlen – heb ik Santiago toch bereikt.

Een vriendin die naar een adres buiten de track navigeerde, werd een eenzaam bospad vol keien en kuilen op gestuurd en doolde twee uur door inner-Bourgogne.

Pittige prijs versus gebruiksgenot

GPS heeft ook veel voordelen. Het apparaat is robuust, regenbestendig en zeer betrouwbaar als de track er eenmaal opstaat. Maar ... zijn de voordelen de vaak pittige prijs waard; helemaal als je het lastig vindt de goede route erop te krijgen?

Of voldoet je smartphone – die je meestal toch al meeneemt – beter? Is die smartphone daar eigenlijk wel geschikt voor? Is de navigatietechniek betrouwbaar genoeg en is een smartphone op je stuur niet heel kwetsbaar?

Helemaal digitaal of ...?

Vertrouw jij volledig op de digitale techniek of neem je ook routeboekjes mee, en kaarten? Voor de zekerheid, voor de achtergrondinformatie en voor het geval je wilt afwijken van je route bijvoorbeeld? Deel je ervaringen met ons en je mede-fietspelgrims. Elke ervaring is waardevol, dus gebruik de knop hieronder en mail ons!

In Memoriam Hans Burgman, Mill Hill missionaris

Hans Burgman, Mill Hill missionaris en pelgrim in hart en nieren, is op 13 maart jl. op 93-jarige leeftijd overleden in Oosterbeek.

Hans was in 1969 een van de eerste Nederlandse pelgrims die op pad ging naar Santiago de Compostela. Zijn compostela van 29 augustus 1969 is de oudste in ons compostelaregister. Daarna heeft Hans meerdere keren naar Santiago gelopen, in 1974 zelfs met zijn moeder.

Eigenlijk was dat lopen naar Santiago in 1969 niet eens de bedoeling. Hij wilde in Lapland gaan lopen maar kwam tot de conclusie dat daar geen kaarten van waren en besloot naar Santiago te gaan. Na vijftig dagen lopen, vijf dagen gereden worden en weer vier dagen lopen kwam hij in Santiago aan. Een stuk gereden omdat, zoals hij het zelf beschrijft: 'Ik heb 1500 km vanaf huis gelopen en dat moet nu onderhand maar eens uit zijn.' En dus stapt hij – maar wel met een schuldgevoel – in Pamplona op de bus, om vanaf Samos toch weer te gaan lopen. Hij schrijft: 'Na vijf dagen van gemechaniseerd vervoer is het een lust van jewelste om weer eens een tijd te lopen.'

Op 27 augustus komt hij in Santiago aan. De aanblik van de monumentale Kathedraal vervult hem met vreugde, maar hij had toen al zo zijn twijfels bij de rol die Jacobus als morendoder heeft gekregen. Gelukkig is dat tegenwoordig niet meer zo prominent zichtbaar.

Zijn verslag van die tocht, 'Dagboek van een Pelgrim' uitgegeven in 1969, heb ik in mijn bezit en ik koester het. Het is helaas niet meer verkrijgbaar.

Als Hans in Santiago is aangekomen en de vreugde van zijn aankomst een beetje is geluwd sluit hij zijn reisverslag af met een overdenking die de meeste pelgrims wel aan zal spreken: 'Heeft deze tocht nu uiteindelijk iets bewezen? Vast en zeker. Alleen weet ik niet precies wat.'

We koesteren de nagedachtenis van deze markante pelgrim.

Hans Burgman en 'Pelgrims in Afrika'

Hans Burgman was niet alleen onderweg naar Santiago pelgrim in hart en nieren. Hij was dat ook in Afrika. Hans kwam bewust in mijn leven toen hij als indrukwekkend grote man uit een toen nog onbekend Afrika bij mijn ouders op bezoek kwam en bij mij op de kamer sliep. Dat maakte toen al veel indruk en dat is zo gebleven.

Naast pelgrim was Hans Mill Hill missionaris. De eerste van deze missionarissen kwamen in 1895 aan in Mombassa, aan de kust van Kenya en gingen onderweg naar Kampala, Uganda. Honderd jaar later, in 1995, heeft Hans met een groot aantal lopers uit Europa en Afrika die tocht – in circa acht weken – opnieuw gelopen. Ik wist toen nog niet wat pelgrimeren was maar ben meegelopen en dat was een fantastische ervaring.

In Kenya startte Hans in 1977 een ontwikkelingsproject in de sloppenwijk van Kisumu. Hij ontwikkelde daar, filosoof als hij was, zijn eigen Pandifilosofie: 'Niet wij westerlingen hebben de wijsheid in pacht maar ga uit van de kracht van de gemeenschap'. Wonend tussen de gemeenschap in Pandipieri bouwde hij er een succesvol programma op en duidde dit voor zijn ondersteuners aan als 'Pelgrims in Afrika'.

De tocht met Hans in Afrika heeft waarschijnlijk bij mij de kiem gelegd. In latere gesprekken heeft hij mij ook op de camino gezet. Beide tochten zijn zeer waardevolle periodes in mijn leven.

Toen Hans in 2017 terugkwam uit Kenya nam hij zijn intrek in Vrijland, het verzorghuis van Mill Hill. Daar is hij op 13 maart overleden. Zoals in zijn rouwadvertentie stond: 'Zijn aardse pelgrimage is ten einde'. Maar ik ben er van overtuigd dat bij déze pelgrimage niet de weg belangrijk is maar het doel. Hij is ongetwijfeld goed aangekomen en hartelijk ontvangen. We zullen een markante pelgrim moeten missen. Moge hij rusten in vrede.

Jos Henderik, secretaris

Conques-excursie gemist? Nieuwe kans!

De excursie naar Conques en Rocamadour in het najaar van 2021 was een geweldig succes, getuige de verslagen in Ultreia #120 en Jacobsstaf #132. Daarom organiseren enkele leden van de voormalige werkgroep Geschiedenis en Cultuur deze excursie nogmaals, nu van 13 tot 18 oktober.

De eerste dag reis je op eigen gelegenheid naar Toulouse en overnachten we bij de Norbertijnen van de Abdij van Conques. Zij bieden ons halfpension en eenvoudige meerpersoonskamers (sanitair deels op de gang) en je kunt de Getijden meebelevén.

De volgende dag maken we na Lauden, ochtendmis en ontbijt een korte stadswandeling door Conques. In de Abdijkerk Sainte Foy, een van de drie belangrijkste pelgrimskerken langs de Camino, krijgen we historische uitleg en bezoeken we het abdijsmuseum.

Na de avondmis verdiepen we ons in de details van het beroemde romaanse timpaan en bezoeken we de galerijen met zicht op de kapitelen terwijl de orgelmuziek door de gewelven zweeft.

Dag drie is gewijd aan de Aubrac, Espalion met zijn Romaanse brug over de Lot en zijn roodstenen Eglise de Perse en Nasbinals met zijn granieten pelgrimskerk. Tot slot wandelen we langs Montgros en het kasteel en de kerk van Estaing.

Op de vierde dag vertrekken we na de ochtendrituelen naar Rocamadour – het heiligdom van de zwarte maagd – en bezoeken we ook Figeac. In Rocamadour verblijven we twee nachten op basis van logies en ontbijt en beschik je over eigen sanitair.

De vijfde excursiedag wijden we aan St. Cirq Lapopie, dat als een adelaarsnest boven de rivier de Lot ligt, en aan Cahors waar we de historische stadswijk, de kathedraal St. Etienne met zijn kloostergang en de beroemde Pont Valentré bekijken.

De volgende dag nemen we afscheid en reis je – ook weer op eigen gelegenheid – vanuit Toulouse naar Nederland.

Let op: het maximale aantal deelnemers is twintig, dus meld je tijdig aan. Klik op 'meer informatie' of meld je meteen aan met een klik op 'aanmelden'.

Voorjaarsbijeenkomst 'warm bad'

Het was overduidelijk dat de voorjaarsbijeenkomst voorzag in een enorme behoefte om elkaar – eindelijk! – weer in levenden lijve ontmoeten. De workshops van de werkgroep Hospitaleren en de werkgroep Hospitaleren in Roncesvalles trokken beide een volle zaal. Ook de beide workshops van de werkgroep Aandacht & Spiritualiteit waren volgeboekt en leverden blij-verbaasde deelnemers op: wat bijzonder is het om te zien wat vijf minuten onverdeelde aandacht je brengt!

Een onbetwist hoogtepunt van de presentaties in de grote ruimte was 'Het Niederrheingebied, grenspelgrimeren bij de oosterburen' van Astrid Aansorgh.

Na een muzikale inleiding door Astrid (zang en ukele) en Fiet Nafzger (blokfluit) volgde een hilarische voordracht waarbij kerken, religies, goden, bisschoppen, heiligen en overige spelers over elkaar heen door de geschiedenis buitelden en in elkaars voetsporen traden of deze juist trachtten uit te wissen. Om de aandacht erbij te houden – wat overigens totaal niet nodig was! – kreeg het publiek op zeker moment zelfs bijpassende lekkernijen toegeworpen!

De informatiemarkt was beperkt van omvang, maar vormde ook een belangrijke ontmoetingsplek. Voor de werkgroep Geschiedenis en Cultuur fungeerde hij zelfs als verkooppunt: maar liefst acht deelnemers schreven zich nu al in voor de excursie naar Conques in oktober. Maar vooral was het een plek om elkaar te ontmoeten, ervaringen uit te wisselen, om te herkennen en kennis te maken, kortom: een waar pelgrimsfeest!

Jacobskapel Nijmegen

De Nijmeegse Jacobskapel, gebouwd in de 15 eeuw als onderdeel van een gasthuis in de Nijmeegse Benedenstad, heeft altijd een functie gehad voor pelgrims die naar Santiago gaan of terugkomen. Ook toen al.

In de loop der eeuwen heeft het kapelletje allerlei functies gehad. Het was hospitaal voor zieke pelgrims en andere zieken uit de stad. Later, in verval, kalverenstal en ook werkplaats voor een glazenier, waar het de naam Glashuis aan dankt.

De website vertelt:

Wie goed kijkt naar de kapel en z'n omgeving, ervaart hoe de geschiedenis hier goed werk heeft nagelaten: een stadspleitje met een religieus kleinood, een plek van bezinning van en voor iedereen. Een plaats met een monumentale en historische bebouwing, waarin de kapel als cultureel element zich met eigen zeggingskracht uitspreekt.

Een plek vol herinnering en nieuw elan.

Sinds 1998 bestaat de Stichting 'Vrienden van de St. Jacobskapel': vrijwilligers die zich inzetten voor het behoud en herstel van de originele functies van de kapel, waarbij de huidige pelgrimage naar Santiago een rol speelt.

In de maandelijkse viering doet meestal een pelgrim zijn of haar verhaal over opgedane ervaringen.

Op 13 maart viel mij die eer te beurt.

Twee weken eerder was ik erbij toen Tjitske Koster en Michi van Doorn de pelgrimszegen en de eerste stempel ontvingen. Tjitske loopt en Michi fietst vanaf Nijmegen naar Santiago.

Voor hen werd op 28 februari een bijeenkomst georganiseerd, met een korte schets van de geschiedenis van de kapel en tips van ervaren pelgrims

: '12 kg is wel veel voor een meisje met jouw gewicht. Slaap niet altijd in je tentje, herbergen zijn mooie ontmoetingsplaatsen om ervaringen uit te wisselen en verhalen te horen. En vooral: heb vertrouwen.'

Tjitske had nog geen schelp. Ze kreeg er van mij eentje met ervaring, al vier keer Santiago. Aanwezige ouders zeiden: '

Dat doen jullie mooi'.

foto Frans Kusters

Tjitske appte later: '

Mensen herkennen de schelp, stoppen om een praatje te maken. Het is fijn zo'n schelp te hebben.'

Rient Ploeger

Dobbelsteen wijst Santiago aan

Twee dagen voordat de fietsbus langs zou komen om eventuele passagiers op te halen, kwamen mijn vrouw en ik aan op de camping van Dax. Met de fiets. We waren drie weken eerder vertrokken uit Haarlem en we hadden een mooie en voorspoedige reis gehad. Droog weer, geen pech onderweg. Jacobus?

Nu hadden we nog fijn een dag om de stad te verkennen en ons voor te bereiden op het afscheid. Want de bedoeling was dat mijn vrouw met de fietsbus zou terugreizen naar Nederland en dat ik verder zou fietsen naar Santiago.

De volgende dag, zo tegen een uur of vier, was het bijna zo ver. De bus was al gearriveerd, de chauffeurs wilden nog een bakkie koffie nemen en dan vertrekken.

Ik stond zwaar in dubio. Zag er geweldig tegenop, na die gezamenlijke weken, om nu in mijn eentje verder te gaan. De bus was leeg, mijn vrouw bleek de enige passagier, tot aan Arnhem toe. Ik kon zó mee. Was geen probleem. Maarrr ... daar was het Plan! Ik zou naar Santiago!

In deze barre nood ... wat te doen? ... kon alleen de Dobbelsteen redding brengen, want elke keus die ikzelf zou maken, had nadelen. Het Toeval moest hier beslissen! Toen kreeg ik een lumineus idee. Ik besloot om de kans dat ik zou moeten doorfietsen, zo klein mogelijk te maken: niet 0 2 maar 1. Gooide ik 2 t/m 6, dan mocht ik – ha fijn! – óók met de bus mee.

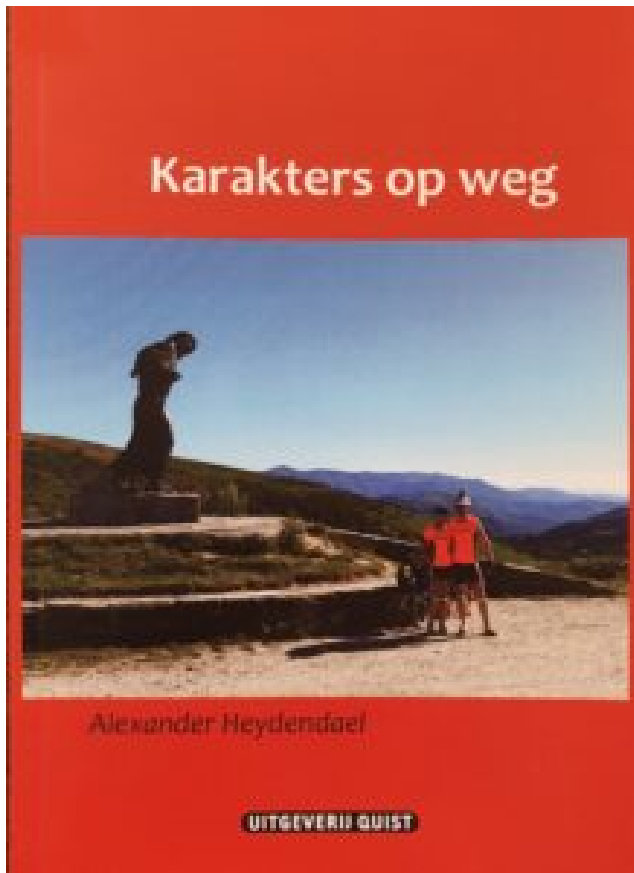
Kon bijna niet fout! Driemaal blies ik over de Steen, driemaal deed ik alsof ... en toen gooide ik: 1! Met bloedend hart zwaaide ik de bus en mijn vrouw uit.

De volgende morgen pakte ik mijn spullen in en vertrok richting Spanje. Dikke twee weken later kwam ik in Santiago aan ... toch blij dat ik deze toevallige reis gemaakt had.

Twee dagen later vertrok al even toevallig de fietsbus uit Santiago naar Nederland ... deze keer mocht ik wél mee!

Pieter van de Ven

Karakters op weg

Door de eeuwen heen trekken er miljoenen mensen door Europa, Azië of Afrika. Met als einddoel een Heilige Plaats. In Europa trekken zwervelingen op hun zoektocht vaak richting Jeruzalem, Rome of Santiago de Compostela. Als je de Camino al vaker hebt doorleefd, wil je toch weleens precies nagaan wat al die zwervers toch bezielt? Op zoek dus naar het waarom en hoe. Vrijwilligerswerk in de Huiskamer der Lage Landen van ons Genootschap in Santiago voedt de nieuwsgierigheid van de auteur om dát te ondervinden. Als informatiecentrum blijkt 'de Huiskamer' namelijk een unieke ontmoetingsplaats en ontboezemingsplek voor Nederlands- en Vlaamstaligen. Zij hebben de camino immers volbracht. En zo kwam dit boekje tot stand, vertelt Alexander Heydendael: 'De interpretatie van mijn indrukken van deze doorsnee caminogang(st)ers, teken ik op. Om het geheel te verluchtigen is de tekst gelardeerd met wijsheden van onderweg opgedane ervaringen. Bovendien vlecht ik mijn eigen caminobelevissen door mijn beknopte verhaal heen. Een dialoog met mezelf completeert het geheel.'

Het boekje op A5-formaat telt 43 pagina's en is te bestellen bij Uitgeverij Quist. De prijs bedraagt € 12,50.

Klooster! over pelgrimeren

'Ik heb zelf nooit een rugzak op mijn rug gehad, laat ik het maar meteen bekennen', luidt het citaat op de eerste inhoudspagina van het lentenummer van het tijdschrift Klooster! Het is een uitspraak die is terug te vinden in een interview met Fer van der Reijken ofm die, zo blijkt, toch heel veel met pelgrimeren heeft ...

Dit kersverse nummer van het driemaandelijks verschijnende blad Klooster! is voor de pelgrim een echt cadeautje. Het staat boordevol bijzondere en inspirerende verhalen. Herkenbare verhalen ook. Over op pad gaan, op pad willen blijven. Over 'pelgrim zijn in het leven van alledag'. Over een pelgrimage van een dag, een pelgrimage door je eigen achtertuin. Over pelgrimeren als cadeau voor jezelf.

Een titel als 'Je gaat naar elders om thuis te komen', zal voor velen van ons herkenbaar voelen.

Naast prachtige verhalen, essays van schrijvers over hun boeken, levenslessen van – onder andere – kloosterlingen en een prachtig verslag van 24 uur in de Abdij van Nazareth in Brecht door Kristien Hemmerechts, vind je in dit dikke, mooie 'bewaarmagazine' ook praktische informatie over wandelroutes en pelgrimsboeken en tips voor bijzondere bestemmingen.

Mijn tip: lees eerst op bladzijde 31 het ABC onder de titel 'de parels': een selectie van citaten uit de diverse artikelen en verhalen. Een schatkamer van voorpret.

Klooster! is een kwartaalblad van Uitgeverij Adveniat in samenwerking met enkele maatschappelijke organisaties die wensen dat het evangelie zoals dat wordt beleefd door contemplatieve en actieve kloosterlingen, toegankelijk wordt gemaakt voor het grote publiek en zo kerk en samenleving kan inspireren.

Het blad is te koop op de website van Uitgeverij Adveniat en in de boekhandel en kost € 9,95.

Peter Hesseling zet de stempel in het paspoort van Paul ter Wal. Op de achtergrond Jeanine Colet-Oosterhuis. (Foto Peter Denekamp)

Stempelpunt in Zwolle geopend

Op 6 april is in Zwolle in het academiehuis van de Grote kerk in Zwolle een stempelpunt geopend. Het stempelpunt ligt op de route die vanaf Sint Jacobiparochie en Uithuizen via Hasselt (Overijssel) en Zwolle naar Santiago de Compostela loopt. In de Grote of Michaelskerk in het centrum van Zwolle kunnen de pelgrims dus vanaf 6 april een stempel halen. Onze voorzitter Peter Hesseling mocht de eerste stempels zetten in de pelgrimspassen van Jeanine Colet-Oosterhuis, Robert Helder en Paul ter Wal.

Regio Fryslân: docenten op pelgrimspad

Een groep docenten van csg Comenius uit Leeuwarden ging donderdag 14 april 2022 op pelgrimspad.

Hun pelgrimstocht begon in de Groate Kerk van Sint-Jacobiparochie, waar Gerlof Katuin en Janneke Schievink hen vertelden over de pelgrimage naar Santiago de Compostela, over de activiteiten vanuit het pelgrimsinformatiecentrum en over de voor Friesland uitzonderlijke architectuur van de Groate Kerk.

Na de uitleg kregen de docenten hun eerste stempel van Gerlof, waarna ze via het Jabikspaad op weg gingen naar Franeker, het eindpunt van hun ééndaagse pelgrimage.

Laatste kans: in de voetsporen van Geert Groote

(let op: gewijzigd programma!)

Kom ook op

zaterdag 30 april

naar Deventer en neem deel aan de

mini-camino

die is opgezet door de werkgroep Aandacht & Spiritualiteit.

Programma:

Ontvangst:

tussen 14.45 en 15.00 uur

Waar:

De Wandelwinkel

, Bergkerkplein 5, Deventer.

Vervolgens lopen we gezamenlijk naar de

Bergkerk

voor een rondgang door de kerk met de beheerder.

Daarna kan eenieder

op eigen gelegenheid

op pad met de routebeschrijving van de

Stadswandeling 'In de voetsporen van Geert Groote'

Marycke Naber, van Naberpaden, heeft speciaal voor ons een bewerking gemaakt van de eerste etappe van het Geert Grootepad. Deze stadswandeling (2,8 km) voert je o.a. langs het museum van de moderne devotie, de Latijnse school en de Lebuïnuskerk. Klik voor meer informatie en/of het downloaden van de route op de knop hieronder.

Ben je geïnteresseerd? Stuur dan een e-mail aan de werkgroep Aandacht & Spiritualiteit met daarbij vermeld met hoeveel personen je wilt deelnemen. Deelname is kosteloos. En vergeet je pelgrimspaspoort niet want we hebben **een speciale 'heilig jaar stempel'**, een mooie start van jouw camino 2022.

We kijken uit naar je komst!

Buen camino,

Marianne Witlox en Anne-Marie Reimert,

Werkgroep Aandacht & Spiritualiteit

Luistertip: de podcastredactie is ter ore gekomen dat de aflevering 'een vrachtwagenchauffeur besluit gas terug te nemen' door sommige luisteraars meerdere keren is afgespeeld.

Camino NL is te beluisteren via Spotify, Apple podcasts en op camino.buzzsprout.com (<http://camino.buzzsprout.com/>).

Nieuwe podcasts op Camino NL

De pelgrimstocht van Celine uit Limburg vangt aan met een drama in drie bedrijven. Alleen al de rampentocht van de luchthaven tot haar eerste stap op de camino zou voor een normaal mens aanleiding zijn om van het hele avontuur af te zien. Zo niet Celine ...

Marianne Witlox liep bij een fietsongeluk een zware hersenkneuzing op; met ingrijpende gevolgen. Dat was voor haar de aanleiding om gehoor te geven aan een verlangen dat al vele jaren in haar sluimerde: de camino.

Het is altijd interessant om een pelgrim in de podcast te hebben die nog maar net terug is, met verse herinneringen. Luister naar het verhaal van Annette, net terug van een uitgestorven Via de la Plata.

Zo waardevol is je bijdrage aan Ultrreia:

'Jullie vragen: wat vind je van Ultrreia. Wel, soms durf ik hem niet te openen want elke keer als ik hem open dan overvalt mij het.

Misschien kent u het gevoel, heimwee? De drang? Ik weet niet wat het is maar dan zou ik het liefst de schoenen aantrekken, de rugzak op en weg.

Maar helaas, ik moet het doen met het mooie moment van het lezen.

Maar... wie weet?

Ga door

Groet en zegen'

Gosse Ytsma

Behalve dat het mooi is om te lezen, zegt dit mailtje ook precies wat we willen zijn als Ultrreia. Dank je wel daarvoor Gosse.

Dus **blijf vooral je pelgrimservaringen, – activiteiten en – nieuwtjes met ons delen.** Want de Ultrreia maken we samen.

Colofon

Ultreia is een uitgave van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob. Voor meer informatie en nieuws zie de website www.santiago.nl (<https://www.santiago.nl>) en de Facebookpagina (<https://www.facebook.com/genootschap/>), waar je ook tips en ervaringen kunt uitwisselen met andere pelgrims.

Redactie: José van der Haar en Francine van den Bergh

Redactieadviseur: Gabriel van de Luitgaarden

Tegenlezers: Ellen Eumelen en Janine Verhaaf

Verzending: Han Lasance

Deadline/publicatiedatum: Ultreia verschijnt rond de 20e van iedere maand. Wij zien jouw kopij graag voor de 15e tegemoet op ultreia@santiago.nl (<mailto:ultreia@santiago.nl>).

Aanwijzingen voor de auteur: Kopij mag maximaal 300 woorden bedragen in platte tekst (tekst zonder opmaak), bij voorkeur met een relevante foto/afbeelding (met bronvermelding) erbij. Wij gaan ervan uit dat wij deze foto dan vrij mogen gebruiken.

Foto's: De foto's in deze Ultreia zijn gemaakt door Frans Koster, werkgroepleden, schrijvers van artikelen en Francine van den Bergh.

Vertrouwenspersoon: Het Genootschap heeft een vertrouwenspersoon die je kunt benaderen bij problemen, conflicten of een vertrouwelijk gesprek. Hier (<https://www.santiago.nl/vertrouwenspersoon/vertrouwenspersonen>) vind je meer informatie.